

Бивши генерал Дринског корпуса Војске Републике Српске Радислав Крстић је из енглеског затвора Вејкфилд премештен у затвор чије име није саопштено. [1] Ово је учињено након што је бивши генерал претучен од стране, како медији наводе „тројице исламиста” који су ушли у његову ћелију и нанели му тешке телесне повреде које срећом нису биле опасне по живот.

[2]

И овога пута на делу имамо стари сценарио тако да се чини да и нема потребе да се поново питамо како се тако нешто уопште и догодило. Наиме, затвор Вејкфилд, у коме је генерал Крстић издржавао казну затвора у трајању од 35 год, спада у затворе тзв. А категорије који подразумевају највиши степен безбедности јер у њему служе казну и најозлоглашенији терористи. С обзиром да поменути затвор има врхунско обезбеђење звучи апсурдно да су тројица осуђеника напросто “ушетала” у Крстићеву ћелију и мучки га претукла.

Ово је само још један показатељ какав третман могу да очекују осуђеници српске националности у затворима у западним земљама. Одговорност надлежних хашког трибунала за смрт Слободана Милошевића и Милана Ковачевића, који званично нису добили одговарајући лекарски третман као и самоубиство Милана Бабића и Славка Докмановића, бившег градоначелника Вуковара [3] довољно говори за себе.

Затвор у који је премештен бивши генерал Крстић имаће међутим, још ниже обезбеђење тако да су сви страхови сасвим оправдани. Остаје нам да се питамо само када ће се тако нешто поново догодити неком затворенику српске националности. Не заборавимо да у затвору Вејкфилд казну служи и Момчило Крајишник.

Срећом, на западу је део интелектуалне јавности, који се на сваком кораку суочава са огромним притиском, схватио овај образац. Међу њима је и Дајана Џонстон, истакнута интелектуалка и истински борац за људска права која је рођена у Минесоти 1934. год. Она је још као активисткиња била активна у покрету против крвавог рата у Вијетнаму.

Многи су напали Џонстонову због књиге *Сулуди крсташки рат - Југославија, НАТО и обмана Запада* (Fools' Crusade - Yugoslavia, NATO, and Western Delusions) у којој је наводно негирала геноцид у Сребреници и умањила број жртава. Шведски левичарски лист „Ордфронт” је 2003. год, објавио

интервју са овом активисткињом која је изнела свој поглед на рат у Босни који се косио са једном идејом која се састоји у томе да само једна страна представља главног крвника кога треба оштро казнити. Овај интервју је наравно изазвао бурну реакцију, нажалост, огромног дела јавности који је већ претходно индоктриниран општом медијском сликом која представља одраз стварности у једном кривом огледалу које почива у кабинетима вођа демократских земаља на западу.

Шведски издавач је након ових реакција одбио да објави Дајанину књигу у којој је ова списатељица навела и следеће: „Агресија на Србију је хуманитарна илузија, коју је годинама припремао хор невладиних организација и коментатора, који су замерали УН, Европи и САД што не предузимају акцију, временом схваћену као војну. Захваљујући томе, чинило се да је интервенција НАТО алијансе уследила као одговор на захтев јавности.” [4] Један од највећих живих америчких филозофа и лингвиста, Ноам Чомски, који се суочио са забраном уласка у Израел, [5] устао је у одбрану Дајане Џонстон а одбијање издавача да штампа њену књигу окарактерисао је као ускраћивање слободе говора.

Али ово није крај напорима Дајане Џонстон и свих интелектуалаца који нису затровани једним погледом на свет који подразумева неселективну конзумацију свега што западни медији, који се налазе под чврстом контролом политичких кругова моћи, пласирају модулирајући на тај начин свест јавног мњења и начин размишљања, на шта нису имуни ни истакнути мислиоци и филозофи попут Жан Бодријара, истакнутог француског интелектуалца који је написао да су Срби “носиоци копља етничког чишћења.” Наиме, она је написала петицију у којој се тражи да се притвореницима српске националности осигура већа безбедност у затворима широм Европе као и да се спроведе истрага поводом напада на Радислава Крстића али и да се ревидира драконска висина казне која је изречена бившем генералу.

Директор београдског института за истраживање српских страдања у 20. веку Миливоје Иванишевић, који је иначе један од потписника петиције, изјавио је да је „Крстић осуђен за многа дела за која нису дати докази и која су у међувремену сасвим оспорена.” [6]

И за крај ево једног цитата из текста Дајане Џонстон који је објављен у америчком часопису „Каунтерпанч”, који сведочи да је објективан и избалансиран став присутан и на западу захваљујући људима попут Дајане Џонстон који су маргинализовани од стране интелектуалног „мејнстрима” и званичне пропаганде која само поспешује симулирану стварност коју креира западни политички естаблишмент.

„За разлику од Срба, босански муслимани су уживали услуге моћних стручњака за међународне односе, из агенције „Рудер Фин” [7] са седиштем у Вашингтону, који су знали како да „преокрену” конфликт у Босни како би Србе изједначили са нацистима што је био најбржи и најлакши начин да се јавност придобије на страну муслимана. Штмпани медији као и политичари иступали су са текстовима и другим материјалом у коме су преувеличавани српски злочини, док су злочини почињени од стране муслимана, као што је одсецање глава српским заробљеницима које је потпуно документовано, остали строго поверљиви. За јавност ово је био једнострани конфликт између „фашистичких агресора” Срба и ненаоружаних и недужних цивила.”

[8]

[1] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=05&dd=13&nav_category=64&nav_id=430939

[2] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/135/Hronika/681591/Krsti%C4%87+pretu%C4%8Den+u+zatvoru>

[3] <http://www.politika.rs/rubrike/Tema-nedelje/Pravo-na-pravdu/Smrt-u-celijama-Sheveningen-a.lt.html>

[4] <http://www.pecatmagazin.com/2009/07/02/zena-koja-je-odlucila-da-umre/>

[5] http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/10/Svet/700161/%C4%8Comskom+zabranjen+ulaz+u+Izrael.html?keepThis=true&TB_iframe=true&height=500&width=900

[6] <http://www.vesti-online.com/Vesti/Svet/52963/Peticija-Svetski-intelektualci-traze-preispitivanje-Srebrenice>

Дајана Џонстон – једно ново лице Запада

Пише: Владимир Јевтић
среда, 19 мај 2010 19:03

[7] <http://www.ruderfinn.com/corporate-public-trust/crisis-issues-management.html>

[8] <http://www.counterpunch.org/johnstone10122005.html>